

Kriminalroman karantänstation

på

Det är en augustikväll 1925 i Göteborg. Poliskonstapel Nils Gunnarsson blir upphämtad av en fåordig ung pojke som meddelar att det finns en död kropp någonstans. Pojken rör Gunnarsson i en liten eka ut till de laglösa vrakarnas område utanför stadskärnan. En öde plats där de fattiga människorna bor och lagrar sitt hittegods från båtar och vraken i hamnstaden.

Det visar sig så småningom efter obduktionen att den döde mannen inte har drunknat, som man först trodde, utan han har blivit strypt genom garrottering. En avrättningsmetod som användes lagligen i Spanien ända fram till Francos död, men i Sverige hade endast ett tidigare dödsfall genom denna metod upptäckts. Det visar sig att mördaren i det fallet redan sitter fängslad. Och hur kommer det sig att författarpseudonymen Leo Brander nyligen gett ut en bok som skildrar ett mord genom garrottering?

Letandet efter mördaren och svaret på frågorna leder polisen ut till den gamla karantänsstationen *Pestön*, som gett boken dess titel. Pestön ligger utanför Göteborgs hamninlopp där tidigare sjömän hölls isolerade för att inte sprida smitta. Enligt Gunnarssons instinkt pågår här något skumt.

Marie Hermanson har skrivit en spännande och lättläst roman som är perfekt att läsa i hängmattan, på badstranden eller inomhus under regniga somardagar. Det känns skönt med en kriminalhistoria där det visserligen förekommer en del våldsamma skildringar men där detta ändå tonas ner. I motsats mot många andra spänningsromaner där man verkar tävla om vem som har mest hemskheter och våld i handlingen.

Marie Hermanson har tidigare skrivit många hyllade romaner. Flertalet har dramatiserats för scen, tv och film, bland annat

Värddjuret, som också Augustnominerades 1995.

Jag vill även passa på att hylla Sara R Acedo för det tilltalande omslaget.

Peter Roth

Pestön

Marie Hermanson

Albert Bonniers förlag

